

Κανάρια νησιά, Μελίγια, Θεούτα, Λαμπεντούζα, Κρήτη, Φαρμακονήσι, Σάμος, Λέσβος.

Όσοι από τους μετανάστες δεν πνιγούν από τα σαπιοκάραβα και από τις επαναπροωθήσεις της Frontex, του λιμενικού και ενίστε του ναυτικού, μπαίνουν στην Ευρώπη και κάποιοι από αυτούς καταλήγουν στα κέντρα κράτησης. Ειδικά η Ελλάδα ως πύλη εισόδου στην Ευρώπη - Φρούριο είναι για αυτούς μια φυλακή. Με το χαρτί της απέλασης στο χέρι και απαγόρευση εξόδου από την χώρα, άλλοι θα προσπαθήσουν να περάσουν σε κάποιο άλλο ευρωπαϊκό κράτος και άλλοι θα κάνουν αίτηση ασύλου στην Ελλάδα. Σε κάθε περίπτωση η καθημερινότητά τους χαρακτηρίζεται από το μόνιμο φόβο της προσαγωγής και την εκμετάλλευσή τους από μικρά και μεγάλα αφεντικά. Αργά ή γρήγορα, πολλοί θα καταλήξουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως η Αμυγδαλέζα όπου η «διοικητική» τους κράτηση μπορεί να διαρκέσει επ' αόριστον. Εκεί, ο κρατικός μηχανισμός, είτε με την παντελή απουσία ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, είτε με την ελλιπή σίτιση και με την καθημερινή καταστολή μέσω δεσμοφυλάκων και βασανιστηρίων κάποιες φορές θα καταφέρει να τους δολοφονήσει. Αυτό συνέβη ήδη τρεις φορές μόνο μέσα στην τελευταία εβδομάδα όταν δύο άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στην Αμυγδαλέζα και ένας στο τμήμα αλλοδαπών Θεσσαλονίκης.

Σε όλες τις πόλεις όπου υπάρχουν κέντρα κράτησης, ή όπως και να τα ονομάσει η κάθε κυβέρνηση, άνθρωποι φυλακίζονται και εξευτελίζονται με μονή δικαιολογία την έλλειψη χαρτιών.

Ένα τέτοιο κέντρο υπάρχει και στην Μόρια, μερικά χιλιόμετρα έξω από τη Μυτιλήνη. Η ίδια τακτική, ο ίδιος επίπλαστος διαχωρισμός ανάλογα με την υπηκοότητα, το φύλο και την ηλικία. Εκεί μπαίνει και η πρώτη ταμπέλα: καλός, κακός, κακοποιός, τρομοκράτης.. Για εμάς, τρομοκράτης είναι το κράτος που μέσω της ρατσιστικής θανατοπολιτικής του δημιουργεί επιθυμητούς και ανεπιθύμητους, βάζει κάποιους στο στόχαστρο και τους κατασκευάζει ως επικίνδυνους, επιβάλλει ιεραρχήσεις. Η λογική αυτή του διαίρει και βασίλευε εμπίπτει στο πλαίσιο του γενικότερου ολοκληρωτισμού του κράτους.

Τις μέρες αυτές που η κυβέρνηση υπόσχεται επιλεκτικό άδειασμα των κέντρων κράτησης και ανοιχτές μονάδες υποδοχής, εμείς παραμένουμε ενάντια σε κάθε μορφή εγκλεισμού.

Είτε τα πούμε κέντρα πρώτης υποδοχής ή φιλοξενίας, είτε κέντρα ταυτοποίησης

ή προαναχωρησιακά κέντρα, είτε κλειστά ή ανοιχτά δεν πταύουν να είναι φυλακές.

Φυλακές για όσους το κράτος και το κεφάλαιο έχει κατατάξει σε ασαφείς κατηγορίες σύμφωνα με την υποτιθέμενη εθνοτική τους ταυτότητα.

Φυλακές όπου μπορεί κάποιος να μείνει για χρόνια χωρίς ποινικό κατηγορητήριο αλλά μόνο για «διοικητικούς» λόγους.

Φυλακές που συμπληρώνουν το πλέγμα του ξένιου Δία

και των ρατσιστικών επιθέσεων συχνά με την ανοχή αλλά και τη στήριξη της περιβάλλουσας κοινωνίας.

Φυλακές που υπενθυμίζουν σε κάθε μετανάστη πως το αν θα μπορείς να ζεις ή να περνάς από την Ελλάδα εξαρτάται από τα συμφέροντα που εξυπηρετείς ως εργατικό δυναμικό ή ως υποκείμενο υποταγής.

Φυλακές που πέρα από τον εγκλεισμό των πιο ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, έρχονται να περάσουν μηνύματα σε ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια επιδιώκοντας την εκπειθάρχηση και υποταγή τους.

Γι' αυτό, πρώτος και αμετάκλητος στόχος μας είναι η κατάργηση κάθε κέντρου κράτησης.

Ελεύθερη μετακίνηση για όλους και για όλες.

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ
ΔΕΝ ΟΜΟΦΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ
ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

MUSAFeRAT
ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ